

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 grudnia 1991 r.

w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 3 i art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 oraz z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 110, poz. 475) w związku z art. 10 ust. 1 pkt 2 i art. 13 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350 i Nr 100, poz. 442) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby duchowne osiągające przychody z opłat otrzymywanych w związku z pełnionymi funkcjami o charakterze duszpasterskim opłacają od tych przychodów podatek dochodowy w formie ryczałtu, na zasadach określonych rozporządzeniem.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zawiadamiają właściwy urząd skarbowy o rozpoczęciu pełnienia funkcji o charakterze duszpasterskim w terminie 14 dni od daty objęcia funkcji.

§ 2. 1. Kwartalne stawki ryczałtu wynoszą:

1) od przychodów proboszczów:

w parafiach o liczbie mieszkańców		złotych
powyżej	do	
	1.000	203.000
1.000	2.000	232.000
2.000	3.000	255.000
3.000	4.000	274.000
4.000	5.000	284.000
5.000	6.000	304.000
6.000	7.000	323.000
7.000	8.000	343.000
8.000	9.000	363.000
9.000	10.000	383.000
10.000	12.000	439.000
12.000	14.000	496.000
14.000	16.000	552.000
16.000	18.000	608.000
18.000	20.000	665.000
20.000		720.000

2) od przychodów wikariuszy:

w parafiach o liczbie mieszkańców		jeżeli siedziba parafii znajduje się:		
powyżej	do	na terenie gminy lub miasta o liczbie mieszkańców do 5.000	w mieście o liczbie mieszkańców	
			powyżej 5.000 do 50.000	powyżej 50.000
złotych				
	1.000	61.000	122.000	183.000
1.000	3.000	183.000	188.000	188.000
3.000	5.000	188.000	201.000	207.000
5.000	8.000	189.000	204.000	209.000
8.000	10.000	199.000	214.000	220.000
10.000		200.000	217.000	223.000

2. Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego.

§ 3. 1. Wikariusze lub inni duchowni pełniący czasowo funkcje proboszczów opłacają ryczałt według stwek określonych w § 2 ust. 1 pkt 1.

2. Osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację w wydzielonej części parafii (wikariaty eksponowane, kuracje, lokacje itd.) opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 1, właściwych dla liczby mieszkańców tej części parafii; proboszcz parafii opłaca w takim wypadku ryczałt według stawki odpowiadającej liczbie mieszkańców, zmniejszonej o liczbę mieszkańców wydzielonej części parafii.

3. Rektorzy i inne osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację bez wydzielonej części parafii opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 dla parafii o liczbie mieszkańców powyżej 1.000 do 3.000, w zależności od siedziby kierowanej jednostki lub miejsca zatrudnienia.

4. Osoby duchowne nie pełniące funkcji proboszczów, wikariuszy i rektorów, które osiągają przychody wymienione w § 1 z misji, rekolekcji oraz innych posług religijnych, jeżeli zawiadomią urząd skarbowy o osiągnięciu takich przychodów, opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 dla parafii o liczbie mieszkańców powyżej 1.000 do 3.000, w zależności od miejsca zamieszkania.

§ 4. Właściwy organ podatkowy odpowiednio obniża stawki ryczałtu, o których mowa w § 2 ust. 1, jeżeli liczba wyznawców na danym terenie stanowi mniejszość w ogólnej liczbie mieszkańców.

§ 5. Osoby duchowne opłacają ryczałt bez wezwania — w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po upływie kwartału, a za czwarty kwartał — do dnia 28 grudnia roku podatkowego.

§ 6. 1. W razie rozpoczęcia wykonywania funkcji w ciągu kwartału, stawkę ryczałtu za okres od dnia rozpoczęcia wykonywania funkcji do końca kwartału ustala się za każdy dzień w wysokości 1/90 części stawki kwartalnej.

2. W razie zaprzestania na stałe wykonywania funkcji i zgłoszenia tego organowi podatkowemu, odpowiednio zmniejsza się stawkę ryczałtu w sposób określony w ust 1.

3. W razie przerwy w wykonywaniu funkcji trwającej dłużej niż jeden miesiąc i zawiadomienia o tym właściwego organu podatkowego w ciągu 3 dni od dnia rozpoczęcia przerwy, kwartalną stawkę ryczałtu zmniejsza się w sposób określony w ust. 1 o każdy dzień przerwy trwającej ponad miesiąc.

§ 7. 1. W razie zmiany miejsca wykonywania funkcji, osoba duchowna obowiązana jest w terminie 7 dni zawiadomić o tym organy podatkowe właściwe według dotychczasowego i nowego miejsca wykonywania funkcji oraz podać dane niezbędne do ustalenia wysokości ryczałtu według nowego miejsca wykonywania funkcji. Obowiązek zawiadomienia dotyczy również odpowiednio osób, których charakter wykonywanej funkcji ulega zmianie.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 organ podatkowy, ustalając wysokość ryczałtu za okres do końca roku podatkowego, stosuje odpowiednio przepis § 6 ust. 1.

§ 8. Osoby duchowne opłacające ryczałt zwolnione są od obowiązku składania zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego w roku ubiegłym dochodu ze źródła przychodu objętego ryczałtem. W razie osiągania przez te osoby dochodów z innych źródeł, dochody te podlegają opodatkowaniu na ogólnych zasadach; do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu także ze źródła objętego ryczałtem.

§ 9. 1. Osoby duchowne mogą zrzec się opłacania ryczałtu i opłacać podatek dochodowy na ogólnych zasadach, zawiadamiając o tym właściwy organ podatkowy w terminie 7 dni od otrzymania decyzji w sprawie zastosowania ryczałtu.

2. Osoby duchowne opłacające podatek dochodowy na ogólnych zasadach są obowiązane prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów według ustalonego wzoru. W razie zrzeczenia się opłacania ryczałtu w ciągu roku podatkowego, obowiązek założenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zrzeczenie się opłacania ryczałtu.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1982 r. w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych (Dz. U. Nr 12, poz. 96, z 1985 r. Nr 28, poz. 120, z 1987 r. Nr 2, poz. 13, z 1989 r. Nr 6, poz. 43, z 1990 r. Nr 12, poz. 78 i Nr 40, poz. 232 oraz z 1991 r. Nr 11, poz. 42).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Finansów: w z. *A. Podsiadło*